

NAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA

..... I. n. 48

..... 24

..... 12

IN STRAINATATE :

..... 60

..... 30

..... 80

..... 2 lei noi linia.

..... 10 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI :

Se primesc în administrație: La D-nii Haasen-stein & Voyer în Vienna, Wallfischgasse 100. A. Oppel în Vienna, Stubenbassei 2, Rudolf Masse în Vienna, Seilerstätte 2: Philipp Lob în Vienna, Eschenbachgasse 11: L. Lang & Comp. în Peța, Haco-Laffie & Comp. în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Bouge 2, Paris: Eug. Micoud, 139—140, Fleet Street London.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

București, 7 Martie.	96 1/2	96
Braila	89 1/2	89
Galati	83 1/2	83
Iasi	72 1/2	72 1/2
Oradea	100	—
Sibiu	200	—
Cluj	50	—
Constanța	100 1/2	—
Giurgiu	2520	2520
Braila	123 1/4	—

Cursul de Viena, 23 Martie.	
Renta ungară în aur	88 90
Donuri de tesaur ung. I emis.	118 50
II	110 30
Imprumutul austr. în hârtie	62 25
argint	66 15
Renta austriacă în aur	78 90
Loes din 1866	111 25
Acțiunile băncii naționale	795 —
austr. de credit	231 50
ungare	222 25
Argint	105 15
Ducatul	5 68
Napoleonul	9 56
100 mărci germane	58 80

Cursul de Berlin, 19 Martie.	
Acțiunile Căilor ferate române.	24 20
Obligațiunile române 6 1/2%	71 70
Prioritățile C. fer. rom. 8 1/2%	71 75
Imprumutul Oppenheim	91 50
Napoleonul	16 2 1/2
Viena, termen lung	—
Paris	—

București—Suceava	
București	8.15 n 10. —
Ploesti	9.50 n 12.00
Braila	1.53 n 5.45
Tecucid	7.15 d
Roman	11.40 d
Suceava, sosire	9.05 d 4.45 d 12.03 d 9.55 n

Suceava—București	
Suceava	5.11 d 6.46
Roman	8.45 d 12.39
Tecucid	12.30 n 5.10
Braila	3.08 n 8.10
Ploesti	7.12 d
București, sosire	8.30 d 4.30 d

București—Giurgiu	
București	9.15 d 6.06 n
Giurgiu, sosire	11.35 d 8.27 n

RI TELEGRAFICE

LE „TIMPULUI”

(Agenția Havas).

..... de la 23 Martie, 4 ore seara. —

Constantinopol, 22 Martie.

..... garda imperială rusească a fost

..... până după congres.

St. Petersburg, 23 Martie.

..... zice, că șansele întrunirii

..... lui a slăbit.

Viena, 23 Martie.

..... „Presse” zice, că conflictul mo-

..... care s'a produs între Anglia și

..... atât de puțin motivat, în că-

..... lordul Beaconsfield nu caută de

..... pretext pentru a grăbi ruptura.

..... Zeitung” reamă conflictul

..... între Anglia și Rusia ori Europa?

..... „Abblatt” explică, că politica austri-

..... de scop de a căuta să pună cru-

..... semilnel ori să proclame do-

..... Slavilor asupra celorlalte na-

..... în locul dominației otomane;

..... de scop de a stabili un echilibru

..... interesele naționalității și confesiuni.

..... de la 23 Martie, 6 ore seara. —

Paris 23 Martie.

..... dinte Anglia și Rusia

..... încordate. Congresul e mai pu-

Atena, 23 Martie.

..... compusă din primarul

..... cel al Pireului și din rectorul

..... d-lui

..... ambasadorului Englierei,

..... în guvern și către poporul en-

..... adresă, coperită cu mii de

..... și ast-fel concepută :

curinte pentru a sprijini credința în zgomotele, ce circulează și cari spun, că Rusia va cere ca flota engleză să părăsească Marea-Neagră. Se exagerează poate, dar cu toate acestea e exact, că Rusia face să își propune a face Englierei reprezentanții în privirea flotei.

Belgrad, 23 Martie. Austriacii, cari locuiesc în Serbia și cari sunt supuși legii militare, au fost rechemăți.

Roma, 23 Martie. Se asigură că noul cabinet va mântui politica de strictă neutralitate în est-tiunea Orientului. Cu toate acestea el va uza de inierirea sa în congres pentru a combate predominarea Rusiei în Europa, și se va sili de a face, ca Grecia să capete o estensiune de teritorii.

Berlin, 23 Martie. În dietă s'a dat citire unei scrisori a ministrului de stat, în care se zice, că Imperatul a primit demisia d-lui Camp-hausen.

Viena, 23 Martie. Camera deputaților a votat astăzi definitiv bugetul pe anul 1878.

Viena, 23 Martie. „Abendpost” vorbind de diferențele ce dispart Rusia de Anglia zice că Engli-tera a cerut Rusiei să declare, ca comunicațiunea către puteri a instrumentului păcii să fie considerată ca analogă cu prezentarea ei oficială la congres. Acest jurnal crede, că înțelegerea nu-l încurajază și că soarta congresului trebuie privită ca nesigură.

BUKURESCI 13 MARTIE

Congresul și Pacea.

Nici odată, credem noi, în acest secol al sguduirilor imense și al întemplierilor capitale, nu s'a iscalit o pace care să insufle lumii mai puțină încredere de cât tratatul de la San-Stefano. Această pace, discutată și subsemnată de militari, în prezența unei armate învingătoare și mai pe câmpul de bătăe, seamănă până acuma mai mult un episod al resboiului, o învoire militărească, care suspendă pentru cât va timp un marș înainte, de cât un act diplomatic, un instrument de pace, o conclusie bine-făcătoare a luptelor sângeroase cari țin de 3 ani.

Când s'a încheiat pacea între Prusia și Austria în 1866, sat între Franța și Germania în 1871, ori care au fost criticele opiniuni publice asupra mai multor puncte din aceste tratate, ori cari au fost îndoițele înțelepților asupra sansei de durată a stărei de lucruri europene creată de dansete, totuși aceste tratate aveau marele avantaj de a da o soluțiune cel puțin provizorie. Spre exemplu, tratatul de la Praga a severigat constituirea Ita-

taliei și a început pe acea a Imperiului german, pe care tratatul din Versaillesa încununat'o. Regatul italian și Imperiul german au eșit dar din aceste tratate. Ori cât s'ar putea critica unele amănunte al acestor însemnate fapte, nu mai puțin ele au dat satisfacțiune la aspirațiile străvechi a două mari popoare, și fără aneștiunea inutilă și violentă a Alsacei-Lorena, fără călcarea clauzei privitoare la Schleswig, civilizațiunea n'ar putea de cât să aplaude aceste creațiuni, care ar fi putut garanta o lungă pace în Europa sângerată și sguduită. Chiar cu aceste imperfecțiuni, ele cel puțin nea constituit o trevă de căți-va ani—odihna necesară. Tratatul de la San-Stefano, care a fost precedat de lupte mai grele și mai lungi, nu ne dă până acum cel puțin nici chiar această speranță. Nu cu anii, ci cu lunile, cu zilele trebuie să numărăm odihna pe care densusul ne o făgăduiește.

Dispozițiunile dintr'ensul nu sunt încă oficial cunoscute, și el a ridicat pretutindeni, în Anglia, în Austria, neîncrederea și temerea. Chiar popoarele Orientului, pe care acest resboi trebuia să le libereze de sub jugul Turciei, rămân îngrijite. Serbia și Muntenegru sunt pe jumătate mulțumite. Romania și Grecia au fost spăimântate când le-au cunoscut. Un singur popor ar putea să-l cânte un imn de veselie, dar acel popor tace, și aceasta pentru un motiv puternic. Este—fiind-că densusul nu s'a născut încă. Acel popor este *poporul bulgar*. Și chiar acel popor, când va naște, dacă își va pricepe bine adevăratele interese, va cunoaște că este mai bine a fi stăpân necontestat pe o moșie mică de cât a poseda un domeniu imens disputat de vecini, în proces perpetuu cu densusul, și pe care să n'arbă nici mijloc de a-l administra fără banii altuia, nici putere de a-l apăra fără un sprijin militar străin. Lipsă de asemenea daruri. Or cum ar fi, un zgomot de arme a respuns în Europa întreagă, la anunțarea acestei păci ciudate. Anglia se pregătește, flotele ei sunt aproape în prezența armatelor rusești, și a sosit unul din acele momente groaznice în viața națiunilor, în care pacea atârână mai puțin de la combinările diplomaților de cât de la imprudența unui militar.

Pentru a pune un interval între lupta uriașă care pare că se pregătește, pentru a căuta să o prelungim, diplomația mai încearcă una din acele împăciuri, care fiind propusă unor guverne cu vedere și interese cu totul opuse, are, trebuie s'o spunem cu jale, îndoiioase șanse de a izbăvi. *Congresul se pregătește*. El bine, când acesti diplomați se vor intru-

ni (dacă se vor întruni) împrejurul mesei Congresului, unde vor așterne cartă Europei și vor trage sorții lumii, fie-care își va aduce aminte de acea faimoasă Conferință, care s'a ținut la Constantinopol în iarna 1876—1876, și care a căpătat nenorocitul rezultat pe care toți îl cunoaștem. Câte-va zile încă și iată aniversarul acelor zile de (16) 31 Martie 1877, în care s'a iscalit vestitul protocol din Londra, în frazele încurcate ale căruia lumen a crezut că citește *pace*, și care n'a fost decât preludiul celui mai crunt resbel. I-luziunea va! n'a ținut nici chiar 24 de ore. Nu știm dacă diplomații sunt superșticioși, dar în locul lor n'am mai alege nici această zi nici această lună pentru întrunirea acestui nou areopag al păcii, pentru congresul de la Berlin.

Este cu puțință însă, că interesele angajate acum fiind mult mai mari, lupta ce va avea să izbucnească dintr'o neisbândă diplomatică fără asemănare mai sângeroasă și îndoiioasă decât a fost sângerosul resboi actual, diplomații vor cugeta mai matur și vor căuta cu ori-ce preț a sosi la o înțelegere, chiar șchioapă, care în ori-ce caz va fi preferabilă unei catastrofe care n'ar avea seamă în istorie. Este de sperat că se vor da îndărăt înaintea torentelor de sânge, care vor avea să curgă. Însă pentru ce situațiunea s'a încordat așa încât astăzi sute de mii de vieți și miliarde de franci atârână de la redactarea unei fraze într'un instrument diplomatic, de la o vorbă, de la o virgulă? Fiind-că, din nenorocire, spiritul omeneșc nu vrea să se obicinuiască cu situațiunile limpezi și soluțiunile logice.

De la rescularea Ertegovinei, de la resbelul Serbiei, de la falimentul turcesc, două lucruri erau evidente pentru ori-ce om cu bun simț, chiar când n'are onoarea să fie diplomat :

1. Că imperiul turcesc, căzut prin putreziciunea unei administrațiuni inepte și neoneste, muncit prin spiritul de revoltă al unor populațiuni creștine cari se simțeau mai numeroase, mai tari, mai coapte pentru civilizare decât populațiunile otomane, era pe calea unei descompunerii complete, care putea fi întârziată, iar nici decum înăturată;
  2. Că guvernul rusesc nu era cătușit de puțin dispus a aștepta sfârșitul firesc al teribilului muribund, care în agonia sa jertfea încă numeroase victime, și că acest guvern îl pregătea o moarte prin fier și foc, care să-l permită a relua în Orient tradițiunile politice sale seculare, întreruptă prin resbelul Krimului și tratatul de la Paris.
- În fața acestor adevăruri atât de

invederate, trei politice numai erau cu puțință :

Sau politica resbelului Crimeei, în care puterile occidentale au venit în ajutorul Turciei prin armele și finanțele lor, și au silit prin forță pe Rusia să amâne vederile sale ambițioase sau umanitare;

Sau politica contrară care consta în a primi punctul de vedere al Rusiei, adică neputința de a mai face să trăiască această împărăție putredă, și prin urmare a proceda împreună cu densusa la liberarea neamurilor creștine de sub jugul turcesc și la împărțirea acestui imperiū între densusile pe baza principiurilor pe cât s'ar fi putut mai juste, mulțumind, se înțelege, după puțință, diferitele naționalități creștine, și mântinând între densusile un echilibru prețios pentru liniștea acestor țări ;

Sau, în fine, politica care se părea că se adoptase până astăzi, de a lăsa pe Rusia singură să se însărcineze și cu execuțiunea Turciei și prin urmare cu împărțea la moștenirei.

Prima soluțiunea fost respinsă de opiniunea unanimă a guvernelor și a popoarelor, căci ea n'ar fi făcut de cât să reînvoiască politica resbelului Crimeei, a cărei rezultate fuseseră condamnate prin experiență. Ea n'ar mai fi avut de astăzi dată nici măcar scuza unor iluzii cu totul risipite ; ea ar fi încercat a mai da viață și putere unui cadavru, ceea ce în toate limbele din lume se numește o curată nebunie. Rămănea dar celelalte două soluțiuni, între cari putea să aleagă politica Occidentului.

Idea unei intervențiuni și a unei acțiuni comune încă din anul trecut era era recomandată și de o bună politică, și de umanitate, și chiar de dreptul ginților, și nu se depărta cătușit de puțin de respectul cel mai scrupulos al tratatelor în ființă.

Dacă în 1853 Franța și Angli-tera au sacrificat sute de mii de victime și miliarde pentru a refu-tări edificiul șubred al Imperiului Otoman, apoi ele păsterază și un drept și o datorie de intervențiune în favoarea creștinilor asupriți, pe care numai sprijinul dat de densusile Turciei, li mai ținea sub un jug barbar și neomenos. Turcia le făgăduise lor, făgăduise Europei creștine, îmbunătățirea soartei acelor supuși. Ne ținându-și cuvântul dat în schimb de atâtea sânge și atâtea miliarde, densusa da drept puterilor creștine, și mai cu seamă celor cari o sprijiniseră a se amesteca în administrațiunea sa interioară și a'i cere aspre socoteli. Dacă vom cu-

geta mai bine, ne vom convinge că puterile apusene aveau încă mai mult acest drept de intervenție de cât Rusia; căci ele în toate modurile erau și creditorii și garanții Turciei. 1)

Acest amestec era comandat pe lângă aceasta și de umanitate. Europa fiind să impie Turciei aceste reforme printr-o unanimă și importantă manifestare, cu amenințare de o execuție internațională, nu numai îmbunătățea în mod serios soarta creștinilor, dar încă cruța sângele vărsat în ultimul rebel. Trufia musulmană, care s'a crezut în stare să reziste Rusiei, n'ar fi socotit posibilă, fără nebunie, o împotriviție forțată a Europei. Ceva mai mult, ast-fel de impunere putea fi chiar primită fără umilire de către înalta Poartă.

Cât pentru considerațiile politice, ele erau încă mai puternice dacă se poate. Europa, executând în comun acord pe Turcia, rămănea stăpână a impune soluțiunea cea mai dreaptă și cea mai practică a cesiunii Orientului, fără ca din această regulare să poată profita planurile și ambițiunea unei singure puteri, fără ca să se amenințe prin aceasta echilibrul Europei și siguranța celorlalte națiuni.

Ast-fel, cu puține sacrificii s'ar fi deslegat o îngrozitoare cesiune; ast-fel, civilizațiunea creștinească ar fi înlocuit barbaria Islamului în cele mai frumoase părți ale Europei, și tot-d'o-dată nici Europa n'ar fi avut a se teme, pentru viitorul ei, de extensiunea puterii colosale a Rusiei și de dominarea în Orient a influenței sale exclusive. Inșă o diplomatie temătoare, reținută încă în vechile făgașuri, în fața unor împrejurări neprevăzute care comanda soluțiunii noi, n'a știuta alege această largă, omenească și înțeleaptă cale. Ea a făcut prea mult și prea puțin.

Recunoscând greșelile Turciei și necesitatea reformelor, ea a făcut prea mult, dacă vrea în urmă să se oprească aici, căci a justificat solemn în fața lumii civilizate și pretențiunile Rusiei și acțiunea sa.

A făcut prea puțin dincontra, când constatând reul, n'a voit să aducă remediul; când proclamând necesitatea reformelor și fiind învedereat că acele reforme aveau trebuință de o sancțiune efectivă, ad lăsat pe Rusia singură să se însărcineze cu execuțiunea materială a sentinței, pe care toți au pronunțat-o ca justă și bine motivată în contra guvernului turcesc.

Ce minune astăzi, ca executorul, portărelul, să ceară despăgubire pentru cheltuețile făcute cu această colosală aducere la îndeplinire?

Rusia zice Europei: Ai recunoscut starea de deplăns a populațiilor creștine din Turcia și prin urmare legitimitatea intervenției. N'ai vrut însă să te însărcinezi cu riscurile și cheltuelile unei asemenea întreprinderi. Eu am cheltuit milioane și lucrul neprețuit, am jertfit viața a 200,000 de fiți ai mei pe câmpiile Bulgariei, și astăzi când eu am fost în pericol, nu vrei să mă bucur de victorie? când singură am riscat, nu vrei să trag tot profitul?

Eată ce zice opinia poporului rus, eată ce repetă guvernul și, drept vorbind, este greu de a răspunde unei asemenea argumentații.

Pentru a combate pretențiunile Rusiei, Europa, mai cu seamă Angliera și Austria opun interesele lor.

Inșă acum este momentul cel mai nemerit pentru a le sprijini? Dară eu se putea prevedea dinainte, autău că Rusia va eși biruitoare, al doilea că va fi mult mai greu a obține concesiunile de la Rusia învingătoare și îmbătăită de victorii, de la Rusia care stă la porțile Constantinopolului, de cât de la Rusia în ajutorul unei lupte, care ori și cum îi inspira temeri justificate?

Va face Rusia, la congresul de la Berlin, concesiunile ce era dispusă să le facă la conferința din Constantinopol, unde se mulțumia cu un minimum așa de modest, prevăzând în înțelepciunea sa că acel minimum va fi refuzat de îndărătnicia Turciei și de neprevăderea diplomației occidentale?

Anglia și Austria armează și amenință acum. Prin o simplă demonstrațiune făcută cu un an mai de vreme, Rusia se oprea de sigur la Prut, și Europa rezolva cesiunea Orientului cum voia dânsa, cum o povățuia interesul și dreptatea și poate fără o picătură de sange.

Care sunt astăzi ipotezele cu puțință și oare Austria și Anglia n'au făcut un drum așa de lung de cât pentru a sosi la soluțiunea cea d'antău, pe care toată lumea o respingea cu drept cuvânt acum un an, adică politica rebelului Crimeei, adică sprijinul prin arme a Imperiului turcesc în contra Rusiei?

Când bolnavul a murit, când Rușii sunt la Constantinopol, când armata turcească nu numai nu mai poate fi un contingent folositor, dar încă se șoptește că ar putea lua armele pentru a sprijini pe învingătorii săi, când în fine populațiile creștine ale Orientului sunt în mâinile Rusiei înarmate cu armele luate de la Turci!... Acestea ar fi dificultățile luptei.

Dificultățile victoriei ar fi încă mai mari. Ce vor face puterile în caz de biruință cu acest teritoriu turcesc sângerat prin trei rebele crâncene și cu populațiile care vor mai fi rămas pe dânsul? Prințul de Bismarck a făcut o observațiune profundă când a întrebat dacă „puterile apusene sunt gata a lua asupra-le regularea moștenirii turcești?”

Se va restabili oare pur și simplu starea de mai înainte? Aceasta este imposibil, căci ar fi insanitatea cea mai mare a șgduii lumea din temelii, a sângera Europa și Asia pentru a restabili pur și simplu statu-quo dinainte de 1875, adică pe Sultanii înnebuniți, pe vizirii corupți și pe pașii sângeroși în vechile lor drepturi și obiceiuri. Ar fi un act de demență care nu intră în capul nici unui guvern, care n'ar fi tolerat de opiniunea publică a nici unui popor.

Problema dar ar fi atunci ceea ce a fost pe vremea conferinței din Constantinopol, pe vremea protocolului de la Londra, pe vremea congresului de la Berlin, și lumina tunulului nu o va face mai clară, nici sângele vărsat nu o va înlesni, adică: *Regularea moștenirii turcești.*

Cesiunea Orientului, acest sfînx care înghite atâtea vieți omenești, va înfățișa iarăși întrebarea sa obstinată și îngrozitoare, și va trebui cu prețul vieții a i-se da un răspuns, a i-se găsi o soluțiune. Ei bine, această soluțiune putea fi găsită la Constantinopol, foarte favorabilă și asigurătoare. N'a fost găsită. Și oare de sange au curs, și astăzi situațiunea este mai puțin favorabilă de cât atunci. Soluțiunea poate să fie găsită astăzi încă, însă mult mai rea, căci problema s'a complicat,

și astăzi trebuie rezolvate două cestiuni în loc de una. Soarta populațiilor creștine ale Orientului, și pretențiunile Rusiei învingătoare.

Dacă congresul de la Berlin nu va fi mai fericit de cât conferința de la Constantinopol, Dumnezeu mai știe încă câte cestiuni noi vor eși la lumină în această Europă, care astăzi nu mai are nici far, nici busolă, care nu mai ține compt nici de tradițiuni, nici de drepturi, nici de tratate, și care este părăsită capriciurilor teribile ale Zeului forței.

Facă cerul însă, ca de astăzi cel puțin, o inspirațiune bine-făcătoare să dicteze purtarea arbitrilor destinelor Europei; facă cerul ca moderațiunea, umanitatea, și înțelepciunea să se așeze, împreună cu bătrânii diplomației, la masa congresului de la Berlin.

Ei vor avea să hotărască nu numai cestiia Orientului, dar și soarta lumii și viitorul civilizațiunii.

BASARABIA

VI.

Veacul al nou-zecelea. — Isoare

În Iunie anul 1812 Napoleon I stătea gata să treacă peste Niemen cu o armată, cum n'o mai văzuse pământul până atunci de 640,000 zi: șase sute patru-zece de mii de oameni cu 1370 tunuri, și una mie trei sute șapte-zece.

Ce avea a le opune Alexandru I al Rusiei?

Barclay de Tolly stătea la Vilna cu 112,000 de oameni având a se împotrivi la peste de jumătatea de milion a armiei celei mari, comandată în prima linie de însuși Napoleon I.

În momentul acesta Rusia avea 53,000 de oameni sub Cutusof în Moldova, cari-i trebuiau ca aerul pentru a nu fi înădușită și înecată de precumpănirea puterii lui Napoleon.

Spue ori-cine drept: Era atunci Rusia în poziția de a anexa Basarabia? Când delegații ei din București aveau avizul de a încheia pace cu ori-ce preț, poate cine-va visa, că afacerea Basarabiei a fost curată, a fost o afacere de cucerire?

Dumnezeu să ne ierte, dar nu știm într'adevăr cum ar trebui să fie conformat acel cap omenesc, care ar putea să vadă în retragerea grabnică a oștirii rusești din Moldova o armată învingătoare. Oamenii bătrâni, care au văzut pe atunci armata lui Kutusof, povestesc, că de mersurile forțate bietii soldați cădeau în șanțurile drumurilor de țară și pe paveaua de lemn a Iașilor și cu toate cumplita grabă, i-a trebuit patru luni ca să ajungă în fața aripelor drepte a armiei Imperatorului francez; în fața corpului auxiliar de 34,000 de austriaci de sub generalul Schwarzenberg.

Noi am spus-o încă în cel d'ntăi articol, că Anglia nu stăruie pentru încheierea acestei păci, că ea a silit pe Sultan s'o iscălească. O flotă engleză era în Bosfor, care a silit pe Turci de a nu se folosi de cumplita poziție în care se afla Rusia atunci. Dar nici influența engleză n'ar fi fost în stare de-a exerceri Rusiei o provincie, dacă nu era angajată o altă armă, rubla rusească și trădarea dragomanului Moruzi.

În ori-ce caz știind că adevărata putere, care a silit pe Turci să încheie pace, e Anglia și nu Rusia,

trebuie să admitem, că diplomații engleji erau în deplină cunoștință de cauză și că ei ne vor da științele cele mai exacte despre această — ciudată cucerire cu sabia.

Consulul general al Angliei de la București, W. Wilkinson, în cartea sa „Tablou istoric, geografic și politic al Moldovei și Valahiei”, ne dă o descriere clară a acelei cestiuni, făcute în împrejurări atât de nefavorabile Rusiei. Iată acea relațiune:

Galib-Efendi, care după schimbările mari întemplate la Constantinopol, reluase funcțiunile de ministru al afacerilor străine, a fost principalul plenipotențiar la București în anii 1811 și 1812; însă prințul grec Dimitrie Moruzi, dragoman al statului, era față la negociațiuni, și dat direcție celei mai mari părți a lor și era în realitate revestit cu foarte întinse puteri. Ca și cel doi frați ai săi, el fusese cu neștiință mutat de partidul rusesc de la începutul carierei sale politice; și speranța, ce-o concepușe, de a fi înălțat la domnia unuia din cele două principate, cel mai mare obiect al ambițiunii sale, îi părea foarte întemciată după restabilirea păcii. Caracterul său public, serviciile la congres, sprijinul Rusiei, erau într'adevăr considerațiuni, care păreau a face sigură numirea lui.

Cesiunea Valahiei și a Moldovei nu putea în nici un fel să intre în vederile sale și el o combătu cu energie și succes; dar, făcând Porțile un serviciu atât de important, era necesar, ca pe de altă parte, să deie Rusiei o probă de atașamentul său. Dacă el ar fi insistat să se restituie cele două principate în întregul lor (restituțiune întregale), plenipotențiarul rus ar fi consimțit fără nici o îndoială, căci aveau ordin a grăbi încheierea păcii, și de a o subscrie sub ori-ce condiție, care nu s'ar fi întins dincolo de această restituțiune. Dar Moruzi, care avea cunoștință perfectă despre aceste dispozițiuni, au hotărât definitiv condițiunile tratatului, când Rusiei cea mai frumoasă parte a Moldovei, care e situată între riurile Nistru și Prut și făcând ast-fel pentru viitor din acest din urmă riu, linia de demarcațiune a frontierelor rusești.

Agentii vigilenți ai lui Buonaparte la Constantinopol, nu pregetară de a face cunoscută purtarea lui Moruzi. Când, după încheierea păcii, el s'au văzut frustrați în speranța de-a determina pe Poartă să continue războiul, au căutat să facă să cadă în disgrăție familia acestui prinț grec, pentru a putea cel puțin să hotărască pe guvernul otoman de a pune în capul principatelor persoane, alese de dânsii. Ei îl arătară pe prințul Dimitrie că e trădător, căci fusese cumpărat (suborbe) de Rusia pentru a i servi interesele, în momentul, în care era în puterea sa de a obține condițiile cele mai avantajoase.

Între acestea se începură ostilitățile între Franța și Rusia; și Poarta, arătând rezoluția sa tare de-a rămâne neutră, și nevoind să dea nici umbră de îndoială celor două puteri beligerante prin alegerea noilor hopodori, hotărî a o fixa asupra a doi indivizi, a căror principii politice nu fusese nici o dată în contact cu curțile străine (Scarlat Calimach pentru Moldova; Iancu Caragea pentru Valachia)...

Dimitrie Moruzi, care se afla încă în Valachia cu Galib-Efendi, află noutatea acestor două numiri într'un moment, în care s'așteptă de-a primi numirea sa. Tot o-dată el fu informat în taină, că întorcându-se la Constantinopol s'ar expune la cele mai mari pericole și i s'au dat sfatul de a se retrage într'un stat creștin. I s'a oferit un asil în Rusia cu o pensiu considerabilă din partea acestei guvern. Inșă, temându-se că fuga sa ar face pe guvernul otoman de a se resbuna asupra familiei sale, care rămăsese în puterea Turcilor, și în speranța de a justifica purtarea sa, pentru-că toată responsabilitatea afacerilor tratate la congres, trebuia, proprie vorbind, să cadă asupra lui Galib-Efendi, el se determină de a însoți pe acest ministru până în capitală. El era departe de a presupune că, acest ministru tare, a cărui purtare fusese desaprobată, gterasese din spiritul Sultanului toate impresiile defavorabile, pe cari le-ar fi putut concepe în socoteala lui, atribuind condițiile păcii, ce le subscriesese, intrigilor și trădării lui Moruzi și că primise în consecință ordine secrete de a aresta pe acesta prinț, îndată ce vor fi trecut amândoi Dunărea și să trimită prinș mareșul vizir, care avea încă cartierul său general la Șumla.

Moruzi, încurajat din ce în mult de protestațiunile de amici Galib-Efendi, părăsi București în 1 Septembrie. Ajungând la Rusia condus cu escortă la Șumla; dar în locuința mareșalului vizir când mai mult aruncară asupra lui și-l înșăriră în locuri de sabie. Capul său a fost trimis Constantinopol, unde a fost expus în porțile serailului împreună cu capul său Panaiot Moruzi, care, în absența vizirului, suplinise postul de dragoman la Poartă și a fost acuzat de a fi eu trădarea sa în contra imperiului otoman.

Iată dar sfârșitul bine meritu celuia care a trădat Basarabia, tru ca s'ajungă domn, povestea un contemporan, de un conștințiar englez, care era la București în vremea tratărilor și fiind resat chiar Anglia la încheierea acestei păci, e sigur că trebuia să fi fost în cunoștință deplină de toate firele, care se torceau și se seau la noi, pe socoteala rusească.

Este oare cu puțință de a crede, că onoarea marelui nostru cîn ar fi fost angajată în această cucerire? posibil de-a zice că cum că împăratul ar lua-o ca o sultă făcută lui, dacă această cestiune ar veni înaintea congresului. Am înțelege ca ziaristica rusească să vorbească de interesul Rusiei a o recăpăta; atunci discutiunea s'ar învîrți pe un teren propriu le-am opune asemenea armă și rezultatul. Dar a mesteca în totă facerea numele celui mai puțin monarc, pe care ne-am obișnuit să crede generos și bun, într-o privește persoana sa, noi în socoteala noastră, credem că nu se vine.

Toate elementele morale ale acestei afaceri sunt în partea noastră. Dreptul nostru istoric, în citatea juridică a Turciei de-a trăia pământ românesc, trăia unui dragoman al Porții, recăpătarea acelui pământ printr'un european semnă de șapte puteri obligatoriu pentru ele, garanți integrității actuale a României, convenția ruso-română, ajutorul și interesat ce l'am dat Rusiei în vremea grele, toate acestea fac partea morală și de drept a noastră pe deplin în partea noastră.

Maș vine însă în partea noastră împrejurarea, că acel pământ l'am cucerit, n'am alungat pe menea de pe el, că e bucată de patria noastră străveche, este trea împărțitului și nenorociei popor românesc.

Ni se scoate ochii cu binele l-am avut din partea Rușilor. Iartru a răspunde și la aceasta ne trebuie să implem un volum întreg. Destul numai să pomenim, că alina de la Lusc dintre Petru-cel-Mare și Dim. Cantemir ne-a costat două milioane și un veac de înjosiri de mizerie, — iar cea mai mare alianță dintre Rusia și noi a început a aduna nouri grei de asupra noastră. Basarabia, mănăstirile chinăte, mii de oameni pierduți în bătălie, zece de milioane de lei runcate în Dunăre, și în fine poezia existența poporului românesc pe în joc, iată, binele de care ni se că a ne bucura și a fi mulțumitor.

Ce ni-se opune? Interesul a 80 de milioane de oameni față cu slabele noastre cinci milioane. Dar Temis e cu ochii gați spre a nu vedea părțile, ce judecă înaintea ei — și în loc de a cumpăna, în care să se cumpănă deosebirea de greutate între 80 și 5 milioane, ea ar trebui să ia cântarul. De brațul scurt sau presă al cântarului ar atârna în grea Rusia, de brațul cel lung al unei

1) Numărăm aici și imprumaturile ce Turcia făcuse Europei.

de 500 de ani atărnă România cu
 pturile sale străvechi și noue.
 înainte de a încheia, avem a îm-
 ni un act de grațitudine, nu pen-
 noi, asupra cărora nu pretin-
 ca să se reflecte meritul acestor
 erari, ci pentru țară în genere,
 reia puținii lucrători pe ogorul
 eriei naționale, îi oferă azi mij-
 ce de a se apăra.
 Pentru veacul al XIV și al XV-lea
 cercetat cu mult folos „Istoria
 ică a Românilor” de d. B. P.
 den și „Arhiva istorică a Ro-
 niei” editată de același, apoi
 itrage zur Geschichte der Romä-
 n” v. Eudoxius, Frhrn. v. Hur-
 zaki; pentru veacul XVI-lea ma-
 malul cel mai prețios sunt capi-
 tniunile Domnilor Moldoveni cu
 rta; pentru al XVII-lea textul
 icelor editate de d. Mihail Co-
 niceanu, iar în privirea eparchiei
 ollavici *Cronica Hușilor* de P. S.
 Părintele Melchisedec, episcopul
 areț de jos; pentru al XVIII-lea
 și colecție de cronici, cu deo-
 re însă cronică, tradusă dupe
 anul lui Grigorie Vodă în grecește
 un *Amiras*, în care se cuprins și
 textul autentic al înscrisului Tăta-
 lor din Bugeac, apoi colecțiunea de
 ocumente a lui Hurmuzachi vol.
 II; pentru veacul al XIX în fine
 al sus citata carte al consulului
 englez Wilkinson. Asupra lui
 aras și Wilkinson ne-au atras
 tenția d. Al Odobescu.

DESPRE PARTIDELE POLITICE *)

(Urmare)
 III

rezultatul acestei lupte nu poa-
 fie Indoelnic. Pe zi ce merge
 a democratică se mărește și
 întărește. Căci cu cât societatea
 așează, cu cât mijloacele de in-
 Ńiune și de înăvuiere se înmul-
 cu atât crește numărul acelor
 se ridică din popor, care eșii
 riniți obscuri ajung a se în-
 a deveni capabili. Și toți
 oamenii mari se ocupă de po-
 și înmulțesc numărul demo-
 ilor. Căci, scăpat de grija de a
 satisface trebuințele materiale, se
 îndată la idei generale, cu-
 la trebuințele superioare ale
 etății din care face parte, și o-
 al capabil de a înțelege și de a
 volvi chestiunile politice, se ocupă
 dată de politică, precum zboară
 ul de vrabie îndată ce i-au cres-
 aripele.
 aristocrația este silită să cedeze
 entului crescând al acestor oameni
 tot atât de avuți și de influ-
 și mai capabili de cât densii.
 fel se inaugurează democrația,
 guvernul cetățenilor celor mai
 abili fără deosebire de naștere,
 ntru că noii veniți nu se pot ră-
 pe o naștere strălucită, ci nu
 pe meritul lor personal!
 în cuvântul democrație în ade-
 nu se înțelegea la Atena egali-
 e perfectă de drepturi politice
 e cetățeni, sufragiu universal.
 toți că Solon căruia i se atri-
 gloria de a fi sfărâmat vechia
 a organizațiunii politice, împărți
 popor după avere în 4 clase din
 e numai cei mai avuți, pentacol
 medimni, aveau dreptul de a o-
 funcțiunile cele înalte.
 Fără Indoelă suveranitatea era
 mâna adunării generale la care
 poporul lua parte; dar nici o

măsură, nici o lege nu se vota în
 această adunare decât după ce tre-
 cea prin Senat.
 De altă parte areopagul, corpul
 cel mai conservator, căci se com-
 punea din arhonți eșii din funcți-
 une, areopagul constituia un corp
 de cenzură publică, care avea drep-
 tul de a casa alegerile sau hotărârile
 adunării, și de a ordona să se ale-
 gă alt cine-va sau să se reinceapă
 procesul.
 Aceasta este constituțiunea cu
 care Atena a înfruntat teribila în-
 cercare a resboaelor medice, și cu
 care a dat naștere acelui secol in-
 comparabil căruia Pericle i-a dat
 numele său.
 Democrația dar nu da guvernul
 în mâna tuturilor, ci în mâna celor
 mai capabili, în mâna bărbaților
 care se distingeau din popor, adică
 în mâna unui număr relativ mic!
 Pentru ce nu la toți, pentru ce nu
 mai la câți-va? Pentru că în socie-
 tățile cele vechi nu s'au creat teorii,
 pe care apoi spiritele strimte care
 le-au creat să le impue prin forță
 și arbitrar, să tortureze societatea
 pentru a i-le aplica. Acolo institu-
 țiunile s'au creat singure, s'au con-
 ceput și s'au dezvoltat cu mersul
 regulat al societăților. Și, lăsând
 societatea să meargă singură, Ches-
 tiunea noastră nu se pune de loc:
 oamenii cei capabili de a face poli-
 tică cerși obțin locul lor în politică.
 Când se mai fac și alții capabili vin
 și aceia și așa mai în colo. Cei in-
 capabili de a pricepe politica, mai
 toți acei ce muncesc cu mâinile ca
 să-și câștige hrana de azi până mâ-
 ne, aceia nu s'au gândit nici se vor
 gândi vre-o dată la interesele gene-
 rale!
 Și de aceea aceștia nici nu cereau
 nici aveau drepturi politice. Cel pu-
 țin așa se petreceau lucrurile în pe-
 rioda democratică; va veni mai târ-
 ziu un timp în care demagogii se vor
 face advocați nealeși și nechemai ai
 maselor ignorante, și vor cere în nu-
 mele acestora drepturi politice ca
 să-i poată exploata.
 Dar în momentul în care a trium-
 fat democrația, meritul și integri-
 tatea au dobândit preponderanța în
 afacerile statului și prin urmare nu
 toți, ci cei mai capabili și mai o-
 nești au luat în mână conducerea
 afacerilor publice.
 Dar capacitatea politică lumea cea
 vechiă nu a găsit alt mijloc de a o
 măsura de cât cu averea. Se știe că
 Solon a despărțit poporul în clase
 după avere. La Roma, lăsând la o
 parte constituțiunea lui Serviu Tului,
 care împărțea asemenea poporul după
 avere, dar până în cele din urmă
 timpuri ale republicei, conducerea a-
 facerilor importante era rezervată
 Senatului, care se compunea din ma-
 gistrați mari eșii din funcțiune.
 Dar tocmai pentru-că averea era
 măsura capacității, lupta între par-
 tide nu încetează cu stabilirea de-
 mocrației. Cu cât societatea propă-
 șește, cu atât alții mai puțin avuți
 de cât cei primiți deja în deplină-
 tea drepturilor politice, deveneau ca-
 pabili de a le exercita și constituiau
 câte o nouă partidă politică. Și așa
 se schimbă la fie care două sau trei
 generațiuni partidele politice: cei
 noi constituiau tot-d'auna partida
 progresului, cei vechi partida con-
 servațiunii.
 Adevărat este că progresul este
 indefinit, cacunoștințele, bunul trai
 material, inteligența chestiunilor ge-
 nerale se poate întinde foarte mult:
 Nimeni nu poate prevedea margi-
 nile la care se poate opri civiliza-

țiunea, nimeni nu poate zice pro-
 gresului: până aici vei merge!
 Și prin urmare drepturile politice
 sunt de natură a se întinde indefi-
 nit, de a cuprinde un număr din ce
 în ce mai mare de cetățeni.
 (Va urma).

CAMERA

Ședința de la 10 Martie 1878

Ședința se deschide la ora I d. a. sub
 președința d-lui C. A. Rosetti, fiind pre-
 senți 75 dd. deputați.
 Sumarul ședinței precedente se aprobă.
 Se trece la comisiunea de indigenat, ce-
 rerea d-lui Sancovitz, pentru împămên-
 ture.
 Se trece la comisiunea de petițiuni mai
 multe cereri de pensii.
 D. Furculescu depune o adresă la birou
 prin care arată, că fiind ales ca raportor
 în comisiunea de a lua socoteală cesturei,
 căreia 14 ani nu i s'a luat nici o soco-
 teală, întâmpină dificultăți de la am-
 ploiatul însărcinat cu ținerea dosarelor și de
 aceea își dă demisiunea din această însă-
 rcinare de raportor și tot-d'o-dată și din
 comisiune.
 D. Locusteanu arată că d. Furculescu
 trebuia în comisiune să vie a-și da demis-
 iunea din însărcinarea de raportor, iar
 nu să depeie acea adresă la birou.
 D. Goga zice că d. Furculescu protestă
 de giaba, căci d-sa nici odată nu i-a ce-
 rut să-i dea socoteala măcar pe anul a-
 nul acesta.
 Adresa d-lui Furculescu se recomandă
 comisiunii.
 D. Bagdat cere ca conform cu regula-
 mentul, să se pue la ordinea zilei numai
 petițiunile în ședința de azi.
 D. Eraclide cere a se face o rectificare
 în procesul-verbal al ședinței precedente
 publicat în „Monitor”.
 D. Mărgăritescu roagă Adunarea a se
 ocupa cu indigenatul d-lui Tabăia.
 La ordinea zilei urmează dezbaterea a-
 supra bugetului ministerului de finanțe,
 rămasă la are. 72 din ședința precedentă.
 La are. 72 d. Ferechide depune un a-
 mendament că suma din buget de 30,000
 să se scadă la 15,000.
 Articolul se primește nemodificat dupe
 o scurtă dezbateră.
 La art. 74 d. Eraclide propune ca acest
 art. să se suprimă, nefiind trebuință de in-
 gineri hotarnici la domenii.
 Propunerea d-lui Eraclide nu se pri-
 mește și articolul e aprobat nemodificat.
 La art. 79 d. Macri propune, ca suma
 de la art. să se scadă la 289,000 din 450
 mil cum e în buget.
 Articolul se votează nemodificat dupe
 mică discuțiune.
 Toate cele-lalte articole ale bugetului
 se primesc.
 Bugetul în total pus la vot se primește
 cu 58 bile pentru, contra 2.
 D. Ministru de finanțe depune mesajul
 pentru înființarea de școli agricole în toate
 județele; mesajul pentru înființarea de
 școli de arte și de meserii; mesajul pen-
 tru deschiderea unui credit suplimentar
 pentru serviciul armatei, și mesajul pen-
 tru deschiderea unui credit extraordinar
 asemenea pentru serviciul armatei.
 Ședința se ridică la orele 4 și jum. ne
 mai fiind Adunarea în număr.

VARIETATI

Iesiiți. Nu de mult s'a publicat din
 partea iesiiților „Catalogul provinciei Au-
 stro-Ungarice,” din care ziaarele din Viena
 estrag următoarele: La sfârșitul anului
 1877 ordinul iesiiților avea 9771 membri
 cu 225 mai mulți de cât în anul 1876
 Societatea se împarte în cinci asistenții
 Italia, Germania, Franța, Spania și En-
 glitera, care sunt împărțite în 22 provin-
 cii. 2,030 membri sunt trimiși în misiuni,
 iar 7,741 se află în Europa. De la anul
 1869 societatea s'a sporit cu 1038 membri
 Un papyrus de 4000 ani s'a găsit nu de
 mult, care cuprinde pe o lungime de opt
 metri și cinci-zece centimetri și de o lă-
 țime de 45 centimetri, istoria hierogifică
 a regiunii Her-Hor, mama celei d'ntâii
 dinastii egiptiene, întemeiate cu vre-o
 2000 ani înainte de Christos. Acest pre-
 țios document a fost cumpărat de către

museul din Paris, cu prețul numai de
 4,000 franci. Causa pentru care s'a vên-
 dut atât de eștin, e pentru că nimeni nu
 outeza să desfacă papirusul. Conservatorul,
 museul din Paris a desfăcut însă docu-
 mentul cu deplin succes.
 Un orozu resbotezat. Nu de mult s'a in-
 mormântat la Smichow un anume Iosif
 Nicolay, care la vârsta de 67 ani a trecu-
 t la legea lui Moise. El era născut din
 părinți israeliți; voind însă a se căsător-
 cu o creștină, lucru, care pe vremea a-
 ceea era aproape peste puțină, s'a botezat.
 Peste 30 de ani Nicolay a trăit cu creștin
 înainte de a muri însă, el iară-și a trecut
 la legea moaică. Nevesta și copilul au ur-
 mat exemplul lui și s'au desbotezat de a-
 semenea.

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

—Serviciul de la 24 Martie, 9 ore dimineața.—
 Constantinopol, 23 Martie.
 Rușii au oprit cu totul pregătirile lor
 de imbarcare.
 San-Stefano. — Tifosul seceră pe Ruși.
 Andrianopol. — Hobart-pașa pleacă în
 apele de la Prevesa.
 Viena, 23 Martie
 Se vestește din Constantinople cătră
 „Tagblatt”: Indată ce Osman-pașa va
 sosi, va fi numit cap al gardel împăr-
 tești.
 Viena, 23 Martie
 Cele două delegațiuni s'au învoit asupra
 punctelor pentru cari era neînțelegere.
 Delegația ungară a aderat la cea mai
 mare parte dintre hotărârile delegației Au-
 striace.
 În delegația ungară, contele Andrassy,
 răspunzând la o interpelare, a spus că
 întrunirea congresului era mai întâi fixată
 la sfârșitul lui martie; însă că s'au ivit
 în urmă chestiuni preliminare, asupra că-
 rora negociațiile continuă între Rusia și
 Englitera, și zică întrunirea congresului
 nu s'a putut fixa.
 Se comunică ziarului „Pesti Naplo” că
 fabrica de torpile Withead din Fiume a
 primit ordinul de a nu mai da Rusiei
 torpile.
 Londra, 22 Martie.
 Se asigură că cinci steamere mari ale
 companiei Camara au fost vizitate și inchi-
 riate de către guvern.
 Roma, 23 Martie.
 Se asigură că d. Conforti primind por-
 tofelul justiției, d. Baccarini pe al lucră-
 rilor publice și d. Brochetti pe al mari-
 nel, cabinetul este definitiv format și va
 depune jurământul mâine.
 Roma, 23 Martie.
 Ministerul este ast-fel constituit:
 Cairoli, preșident al consiliului și ad-
 interim la externe;
 Zanardelli, interne;
 Desanctis, instrucție;
 Seismit, finanțe și tezaur ad-interim;
 Bruzzo, resboi;
 Conforti justiție;
 Baccarini, lucrări publice;
 Bochetti, marină;
 Ministrul plenipotențiar al Italiei la Con-
 stantinopol, d. Corti, este așteptat luni la
 Roma.
 Viena, 23 Martie.
 Se comunică din Atena către „Politische
 Correspondenz”: D. Delianis, în o întreve-
 dere cu persoane competente a spus că:
 „Dacă Congresul nu ar da o deslegare
 chestiei elenice, Grecia va fi silită să facă
 resboi în urma inițiativei poporului.
 Guvernul a făcut statistică asupra po-
 puțațiunii elenice în Macedonia în deose-
 bite vremi, și aceste statistice vor fi su-
 pase congresului.”
 Ostilitățile ad reinceput între insurgenții
 din Pelion și Turci, lângă Aghia. Turcii
 au ars mai multe sate și pe locuitorii-au
 măcelărit.
 Berlin, 23 Martie.
 „Norddeutsche Zeitung” spune că pa-
 cea satisface toate interesele Germaniei așa
 cum au fost precizate de prințul de Bis-
 marck în privința Dunării și Dardane-
 lelor.
 D. Hofmann, refuzând portofelul finan-

țelor, s'au pornit negociațiile cu primarul
 Berlinului, d. Hobrecht, care este dispus a
 a primi. Contele Stolberg are să ia vice-
 presidența ministerului și postul de vice-
 cancelar.
 Dieta a început discuția asupra modi-
 ficării organice a ministerului. Prințul de
 Bismarck a oprit crearea unui minister al
 drumurilor de fer. El a zis că trebuie să
 se organizeze odată această administrație
 sau alt-fel nu poate rămâne.
 Londra, 23 Martie.
 D. Gladstone a pronunțat un discurs la
 Greenwich. El a zis că regretă votarea cre-
 ditului de 6 milioane și consideră ca un
 demers retrograd intrarea Engliterii în con-
 gres armată din cap până în picioare. D.
 Gladstone constatază rezultatele însem-
 nate pe care le-a căpătat celdin urmă res-
 boiului. El nu înțelege prezența flotei engleze
 în apele Constantinopolii, nici cererea ce
 a făcut Englitera Rusiei de a comunica tot
 tractatul la congres după ce Rusia le-a
 comunicat fie-cărei puteri în parte. D-nu
 Gladstone aprobă politica guvernului în
 privința strimtorilor și Greciei.
 Galati, 23 Martie
 Navigația pe Dunăre este deschisă. As-
 tăzi trei vase goale au sosit venind de la
 Sulina. Patru alte vase sunt așteptate
 mâine; unul dintre ele e încărcat cu căr-
 bunii. D'asupra stăvilirii Sulunii sunt cinci-
 spre-zece picioare de apă.
 Paris, 23 Martie.
 Senatul a votat bugetul outelor cu a-
 mendamentul Belcastel, restabilind credi-
 tul destinat la întreținerea burselor în
 seminarii, credit suprimat de cameră.
 Atena, 23 Martie.
 După distrugerea a trei sate pe granița
 Macedoniei, Lichon, Rapsan și Caria,
 2000 femei și copii s'au refugiat în măn-
 ăstirea sf. Dionisie, la poalele muntelui
 Olimp. Un pașă cu trei batalioane și că-
 teva sute de cerchezi merge spre acea măn-
 ăstire. Măcelărirea acestor familii e in-
 evitabilă dacă vasele puterilor nu vor in-
 tervenii.
 — Serviciul de la 24 Martie, 8 ore seara —
 Constantinopol, 24 Martie.
 Trupele, care erau la Scutari s'au dus
 în jurul Boindereii, unde au format o ta-
 beră de 15,000 soldați Turci.
 O altă tabără turcească s'a așezat la Co-
 nusk, lângă Marea Neagră. Circulă șgomu-
 tul că Muni Efendi va fi numit ambasador
 la Petersburg. Osman-pașa va sosi mâine,
 însoțit de Renf-pașa.
 Rușii n'au făcut nici o mișcare înainte.
 — Serviciul de la 25 Martie 9 ore dimineața.
 Paris, 24 Martie.
 Noua hartă a Bulgariei, croită potrivit
 cu tractatul de la St. Stefano, produce o
 profundă și universală senzațiune. Cele
 mai multe ziare cred că resboiul între
 Rusia și Englitera e inevitabil.
 Londra, 24 Martie.
 „Observer” tăgăduiește că până eri seară
 ar fi venit vre-o informațiune în sensul
 că Rusia primește toate cererile Engliterii
 „Observer” află, că după propunerile
 guvernului englezesc și ale celui francezes
 Kerdival a consimțit la constituirea unei
 anchete asupra condițiunilor finanțiare ale
 Egiptului. Lesseps va fi numit președinte
 al comitetului de anchetă.
 Atena, 24 Martie.
 Admiratul Hornby, prevenit de către
 Wyndham, ambasadorul englezesc în Gre-
 cia, despre pericolul ce amenință pe fami-
 liile creștine refugiate la poalele mun-
 telui Olimp de a fi măcelărite, a trimis
 vasul cuirassat „Rubby” cu scopul de a
 prevenii ori-ce atrocități și de a oeroti a-
 ceste familii. Hobart-pașa taie insurgen-
 ților toate deșeurile, voind să-i silească
 prin foame la capitulare.
 A eșit de sub tipar:
MUNCA SI FUNCTIONARISMUL
 conferință ținută de d. Dim. P. Vio-
 reanu la Atheneș, și se află de vên-
 zare la toate librăriile.
 Prețul 30 de bani.

INJECTION BROU hygienique, infail-
 lible et preservative
 La seule guérissant
 sans lui rien adjoin-
 dre. Se trouve dans toutes les Pharmacies de l'Univers et à Paris chez Jules
 Ferré, Pharmacien 102 rue Richelieu, successeur de Brou. A Bucharest chez
 Mr J. W. Zürner, Pharmacien.

**CE SE POATE CAPATA
 PENTRU 5 FRANCI
 LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA**

LINGERIA DIN VIENNA

Calea Mogoşoiei Palais „Dacia“

- Pentru 5 franci: 1 Pantaloni sau 1 Camison de Pichet de érnă.
- Pentru 5 franci: 0 cămaşă de Oxford englez.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 părech isemne bărbăteşti.
- Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce fazon.
- Pentru 5 franci: 6 gulere pentru bărbaţi de olandă fină.
- Pentru 5 franci: 12 gulere engl., în ori-care fazon şi mărime.
- Pentru 5 franci: 6 părechii ciorapii patentate.
- Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite şi spalate.
- Pentru 5 franci: 6 prosoape de pânză curată.
- Pentru 5 franci: 6 şerveţe de masă de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 şerveţe albe de ceaţă.
- Pentru 5 franci: 1 cămaşă modernă, simplă sau brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu monogramă în brodate.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată ou dantele.
- Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5/1/2 franci: 0 cămaşă de noapte de damă.
- Pentru 5 franci: 3 peşturi în brodate pentru cămaşi de bărbaţi.
- Pentru 8 franci: 1 fustă de pichet de iarnă.
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 faşă de masă colorată ou ciucuri, pentru café.
- Pentru 5 franci: 1 cămaşă sau o pereche de isemne de damă, bogat brodate.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum' plissé.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 25 franci: 42 de coţi = 1 bucată Chifen franţuzesc.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfante en laine couleur.
- Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan englez de 5 coţi.
- Pentru 20 franci: 24 coţi Plohot.
- Pentru 5-12 franci: 0 flamaţă sau o pereche de isemne de lână.
- Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Hamburg, de 36-45 coţi.
- Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coţi.
- Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coţi.
- Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste francez.
- Pentru 12-35 franci. Plapă de lână foarte bună.

Afară de articolele menţionate se găseşte tot-d'a-una trusouri complete.

Calea Mogoşoiei Palatul „Dacia“.

Comandă în dintr-o dată însoţite cu preţul respectiv se vor efectua foarte grabnic conştiincios

**Epitropia Fondatiunilor
 Nifon Mitropolitul**

D-nu M. I. Constantinescu, arendaşul
 moşii Letea nouă, proprietatea acestor fon-
 daţiuni, neschitând arenda pe anul curent;
 Epitropia, conform art. 2 din condiţiunile
 contractului, scote în vânzare garanţia
 depusă de numitul arendaş, care constă în
 20 obligaţiuni domeniile în valoare de
 una mie lei fie-care, purtând şi cupoşele
 esigibile pe semestrul de Iulie anul trecut
 şi Ianuarie anul curent; în care scop se
 va ţine licitaţiă la cancelaria Epitropiei
 Strada Filaret No. 2, în ziua de 10 Aprilie
 viitor orele 12.

Amatorii de a cumpăra asemenea efecte
 publice sunt invitaţi a se prezenta în ar-
 tata şi şi oră la localul cancelariei spre a
 concura la licitaţiă.

CU 1 FRANC

ocaoa sîrmă de fer, grosime
 2 milimetri, vinde

MORIZ BECK
 la Piteşti.

De închiriat. Una pereche case
 dependenţe, şoproan, grajd, situate în Strada
 Diaconisei No. 4, în care sî stat cu chirie
 d-nu Lascareşcu Catargiu, se închiriază
 de la Sf. Gheorghe viitor. Doritorii se vor
 adresa la proprietarul acestor case Colonel
 Dimitrie Costaforo, casa Török, Piaşa
 Theatrală, în toate zilele de la 8 ore dimi-
 nea pînă la 11.

De vîndare. Mai multe maşini
 noi de presat sînu.
 invenţiunea cea mai nouă şi practică, care
 se pôte dirigena fără maşinist după o singură
 arătare, folositor pentru fie-care proprietar,
 sunt de vîndare la sub-semnatul.

Unele din aceste maşine sunt în lucrare
 unde fie-care se pôte incredinţa de practi-
 ca lor.

Em. Rosenthal

(715-0) Strada St. Vineri No. 17.

Pădurea Mlaca, cu o întin-
 dere cam de
 500 pogone, lemne de construcţiă, de pe
 moşia Potlogi (judeţul Dâmboviţa) proprie-
 tate a casei D-el Zoe Brâncovenu, să dă
 în ţiere.

Doritorii sunt rugaţi a se arăta la lici-
 taţiă ce se va ţine în ziua de Lună 12
 Martie 12 ore, la cancelaria Casei, Strada
 Dămnei No. 8. (715-1)

De vîndare, casa din Strada
 Academiei unde se
 află actualmente Comisia culorii de Roşii,
 în apropiere de Theatra şi Ministerul de
 Interne, compunduse din curte mare, grajd,
 şoproan şi 12 odăi. Condiţiuni avantajoşee.
 A se adresa la administraţiă acestui jurnal.
 (724-3)

De închiriat, de la Sf. Ge-
 orge două
 mare apar-
 tamente,
 grajdii şi şoproan la fie-care, curte pavată şi
 canalizată, avînd şi cişmea, sitnată calea
 Mogoşoiei No. 84 actualmente Clubul militar
 A se adresa proprietarului Strada Umbre
 No. 4. (723-0)

De închiriat, de la St. George,
 casele cu două
 etage din Strada Riureanu No. 13, cu
 curtea lor. A să adresa la Dr. Chabudianu
 Strada Polonă No. 11.

**NOUL ATELIER
 DE
 FOTOGRAFIE ŞI PICTURĂ**

L. F. MANDI & Comp.

21, Calea Mogoşoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capşa.

Se efectuează ori-ce fel de fotografie şi pictură, de ori-ce fel de mărime,
 în modul cel mai nou şi elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care se
 oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU SI RENOMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Veche)

vis-à-vis de Sig. Prager

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Veche)

vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onôre a înştiinţa pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru
 sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălţăminte pentru Bărbaţi,
 Dame şi Copii, după faşoşele cele din urmă, — precum şi un mare
 transport de Cisme lungi de Lak ruseşce, de luct şi de Vacs, ca şi
 Mantale de Cauciuc pentru ploie, prima calitate; asemenea şi Galoşi
 de Gumi.

Sub-semnatul aduc mulţumirile mele onor. PT. Public pentru în-
 credere ce a dat menţionatelor mele firme de un interval de 12 ani
 care pînă acum a depus probe suficiente de fina calitate a mărfii
 ca şi de efinăţateea preţurilor, sperînd că şi de acum înainte, va
 bine-voi ai da concursul său gîsînd tot-d'a-una atât mărfuri fine
 şi fasonate cât şi preţuri foarte moderate.

Cu totă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

OPERILE MUSICALE

imprintate în ediţiunea noastră

THIEL & WEISS, TYPOGRAFI

Strada Lipscean, palatul „Dacia“

	FR. C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zisin, Valse pour pianoforte	2 —
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2 —
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce şi piano	1 50
GEORGESCU TH., Două suspine. rom. pentru o voce şi piano	1 40
„ Sep. roum. naţională, pentru o voce şi piano	1 40
KRATOCHWIL A. K., Hora, Vieta României pentru piano	1 40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4 —
MUSICESCO G., Rânduiala cununii pentru piano	5 —
STERN L., op. 10, Der Wunsch (Doriţa) für Singst. und Clavierb.	2 —
„ op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1 50
„ op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 50
„ op. 17, Hora. Mariora pentru pianoforte	1 20
„ op. 18, Durerea 'mi este mare, Valse bril. pentru piano	2 —
„ op. 19, Visuri Ce de copii, Quadrille pentru piano	2 —
„ La Favorite, Schottisch pour piano	1 35
„ Itik-Polka pentru piano	1 —
„ op. 20, Apele de la Văcăreşti, Schottisch pour piano	1 50
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2 —

Tote aceste se vînd cu rabat de 25%.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELLES

Podul Mogoşoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Ruseşce

Recomandă magazinul său asortat în tot-d'a-una foarte bine cu rufăii de bărbaţi şi de
 dame, galere, manchete, batiste de lino, olandă şi mătasă, ciorapi pentru bărbaţi şi dame,
 fanele fine (crêpe de santé) camisoné, groşette, broderie dantele, cravate de bărbaţi şi
 femei în cele mai noi forme şi culori, umbrele de sere şi de ploie etc. etc. Atrăgînd tot
 de-o-dată atenţiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult preţurile.

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colţul Bulevardului şi Stradei Mogoşoiei, Casele Grecénu, 20

Aduc la cunoştinţa onor. Public că m'am asortat Magazinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY şi COSTUME COMPLETE

Pantalóne de fantasie din diverse Stoffe.

Tot de o-dată înştiinţed că am priimit

CAMAŞI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

şi tot ce ecisistă mai modern. Preţurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Carţii, „A LA BELLE JARDINIÈRE“, 20 Colţul Bulevardului, 20.